

متن املاي تقريري هفتم دي چهارصد و يك

الهي، دلي ده كه در كار تو جان بازيم؛ جاني ده كه كار آن جهان سازيم. دانايي ده كه از راه نيفتيم، بينايي ده، تا، در چاه نيفتيم.

آب، اين روح مذاب اميد و زندگي، تازه نفس، جوان، زلال و نيرومند با گام هاي استوار و اميدوار شتابان مي رفت تا خود را به دهان خشك زمين و صدها كشتزار سوخته و نگاهاي پژمرده ي هزاران درخت تشنه برساند و در رگ هاي خشكيده ي جوي هاي مزرعه و كوچه و باغ هاي مرده جاري گردد.

جامعه ي ما بحمدالله از ميليون ها جوان دختر و پسر برخوردار است. اين مايه ي افتخار براي ملت ماست. اين ملت بايد به وجود اين همه جوان، اين همه استعداد و اين همه دل پاك و نوراني ببالد. جوان هم بايد به کشور خود، به انقلاب خود، به نظام اسلامي خود و به پرچم برافراشته ي اسلام خود ببالد و آينده را بسازد.

رابطه و رفتار ما با خود، خانواده و دوستان، بسيار مهم است چون شخصيت ما را شكل مي دهد. دوستي خوب است كه گفتارش درست و رفتارش پسنديده باشد. در دلش ايمان و مهرباني موج بزند و از چهره و نگاهش اميدواري و نشاط بجوشد. دوست خوب كيمياست.

كسي در زندگي موفق است كه اكنون و فرصت حال را دريابد و هميشه فكر كند كه بهترين فرصت من امروز است. امروز را به فردا افكندن و به اميد

آينده نشستن، كار درستي نسيست. هم چنان كه امروز رابه ياد آوري گذشته هاي از دست رفته گذراندن و افسوس خوردن نيز شايسته نسيست.